

30/05/2026

Αγρυπνία για την Ανάληψη και την Άλωση της Πόλεως στην Ευαγγελίστρια Καρδίτσας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Με ιδιαίτερη πνευματική κατάνυξη και μέσα σε ατμόσφαιρα προσευχής τελέσθηκε το βράδυ της Πέμπτης 28 Μαΐου 2026 η Ιερά Αγρυπνία στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Καρδίτσας, επί τη αποδόσει της δεσποτικής εορτής της Αναλήψεως του Κυρίου, τη ιερά μνήμη της οσίας μητρός ημών Υπομονής, καθώς και επί τη επετείω της αποφράδος ημέρας της Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως.

Της Ιεράς Αγρυπνίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, συμπροσευχομένων κληρικών και πλήθους πιστών, οι οποίοι προσήλθαν για να συμμετάσχουν στη λατρευτική αυτή σύναξη και να ενώσουν τις προσευχές τους υπέρ ενισχύσεως των μαθητών και μαθητριών που διαγωνίζονται στις προαγωγικές και πανελλαδικές εξετάσεις.

Κατά τη διάρκεια της ιεράς Αγρυπνίας τέθηκε προς προσκύνηση και αγιασμό των

πιστών απότμημα του ιερού λειψάνου του αγίου και ενδόξου οσιομάρτυρος Νικολάου του εν Βουναΐνη, προστάτου της νεολαίας της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, ενώ προ της Απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε το κόλλυβο προς τιμήν της Αγίας Υπομονής και τέλεσε ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του τελευταίου αυτοκράτορος Κωνσταντίνου ΙΑ΄ Παλαιολόγου και πάντων των συν αυτώ αναιρεθέντων κατά την Άλωση της Βασιλευούσης.

Στο θεόπνευστο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε αρχικά στη μεγάλη

δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου και στην Απόδοσή της, τονίζοντας ότι η Εκκλησία, μέσα από αυτή τη λειτουργική πορεία, προετοιμάζει πνευματικά τους πιστούς για την εορτή της Πεντηκοστής και την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Υπογράμμισε ότι το Άγιο Πνεύμα αποτελεί τη ζωοποιό δύναμη της Εκκλησίας, Εκείνο που τη συγκροτεί, τη συνέχει και διατηρεί αδιάσπαστη την ενότητα και την πίστη των μελών της.

Όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, η Εκκλησία δεν αποτελεί έναν απλό ανθρώπινο οργανισμό ή μία κοινωνική πραγματικότητα, αλλά το Σώμα του Χριστού, το οποίο ζει και πορεύεται μέσα στην παρουσία και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Η αληθινή ζωή της Εκκλησίας, αλλά και κάθε ανθρώπου, βρίσκεται στη ζωντανή σχέση με τον Θεό, στη βίωση του Χριστού και στη συμμετοχή στη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ερμηνεύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα από τις Πράξεις των Αποστόλων, ο

Σεβασμιώτατος στάθηκε στο συγκλονιστικό ταξίδι του Αποστόλου Παύλου προς τη Ρώμη και ιδιαίτερα στο γεγονός του μεγάλου ναυαγίου. Μέσα από τη βιβλική αυτή διήγηση ανέδειξε τη βαθιά πνευματική κατάσταση του Αποστόλου, ο οποίος, ακόμη και μέσα στον κίνδυνο, στη θαλασσοταραχή και στην αγωνία των επιβαινόντων, παρέμενε σταθερός, ειρηνικός και γεμάτος εμπιστοσύνη στον Θεό.

Τόνισε μάλιστα ότι ο Απόστολος Παύλος, φωτιζόμενος από το Άγιο Πνεύμα, όχι

μόνο γνώριζε ότι ο Θεός θα τον διαφυλάξει ώστε να παρουσιαστεί ενώπιον του Καίσαρος, αλλά ενίσχυε και όλους τους συνταξιδιώτες του, διαβεβαιώνοντάς τους ότι κανείς δεν θα χαθεί. Μέσα από το παράδειγμα αυτό ανέδειξε πως ο άνθρωπος που ζει εν Αγίω Πνεύματι γίνεται φορέας ελπίδος, ειρήνης και στηρίγματος και για τους άλλους ανθρώπους.

Ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους πιστούς να μελετούν την Αγία Γραφή και ιδιαίτερα τις Πράξεις των Αποστόλων, διότι μέσα από αυτές αποκαλύπτεται βήμα προς βήμα ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί ο Θεός στη ζωή των ανθρώπων που Τον εμπιστεύονται αληθινά.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην αποφράδα ημέρα της Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως, επισημαίνοντας ότι η πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας δεν μπορεί να ιδωθεί μόνο μέσα από πολιτικά ή ιστορικά γεγονότα, αλλά και μέσα από την πνευματική κατάσταση των ανθρώπων της εποχής εκείνης. Υπογράμμισε ότι όταν οι άνθρωποι απομακρύνονται από τον Θεό, χάνουν σταδιακά την ταπείνωση, την πίστη, την αγάπη και την εμπιστοσύνη στις επαγγελίες Του, γεγονός που οδηγεί τελικά σε πνευματική φθορά και παρακμή.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, ο άνθρωπος που παύει να εμπιστεύεται τον Θεό

και θεωρεί ότι μπορεί να πορεύεται μόνο με τις δικές του δυνάμεις, οδηγείται σε πτώσεις και απώλειες, μέχρι να χάσει ακόμη και εκείνα τα αγαθά που θεωρούσε δεδομένα. Αντίθετα, η αληθινή πίστη δεν είναι μία θεωρητική αποδοχή, αλλά μία ζωντανή εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις και στις επαγγελίες του Θεού.

Παράλληλα, κάλεσε τους πιστούς να κρατούν ζωντανή τη μνήμη της ιστορίας και να αντλούν παραδείγματα από τους Αγίους, τους μάρτυρες και τους προγόνους μας, οι οποίοι άφησαν μία πολύτιμη πνευματική παρακαταθήκη. Επισήμανε ότι τα ιστορικά γεγονότα δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται απλώς ως αναμνήσεις του παρελθόντος, αλλά ως δυνατά πνευματικά διδάγματα που καλούν τον άνθρωπο σε μετάνοια, εγρήγορση και επιστροφή στον Θεό.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε όλους να

προσεύχονται ώστε ο Θεός να συγκρατεί και να ενισχύει τον λαό Του, να φωτίζει τις ζωές μας και να μας αξιώνει να γινόμαστε φωτεινά παραδείγματα πίστεως και πνευματικής συνέπειας μέσα στον σύγχρονο κόσμο, έχοντας πάντοτε ζωντανή τη μνήμη των ηρωικών μορφών της πίστεως και της ιστορίας του Γένους μας.

